

Petr Jan Vinš: Starokatolická obec v Praze a její vztah k vznikající Církvi československé. Magisterská práce, Praha UK HTF 2008, 128 stran, počítačový otisk.

Posudek vedoucího vypracoval: **Prof. Dr. Jan B. Lášek**

Předložená magisterská rozprava je zpracována velmi pečlivě a odpovědně. Na dané téma nebo blízké sice existuje sice celá řada publicistických prací a bylo reflektováno již i v několika pracích odborných. Nicméně doposud nikdo se nezabýval tématem v takové šíři a komplexnosti.

Autor se nevydal cestou nejistého zachycení jednotlivých myšlenek u protagonistů tohoto příběhu, ale cestou tvrdého archívního studia. Práce tedy není jakýmsi sumářem idejí nebo – a to už vůbec ne – sebráním všeho, co již bylo někde publikováno, tato práce stojí na pramenech. A tom je její nesporná kvalita.

Saмоzřejmě si nemohl Vinš odpustit úvodní kapitolu – ta sice takovým sumářem je, ale zejména pro starokatolické prostředí v evropském měřítku má význam v tom, že přesvědčivě ukazuje na domácí tradici reformního katolicismu, která není totožná s důvody vzniku starokatolického hnutí v německé jazykové oblasti obecně.

Na základě prvotřídních pramenů je podán Iškův životopis a situace pražské starokatolické obce za Rábova vedení. V řadě případů přináší práce vskutku nová fakta – a to nejen v rovině čistě historické, ale v na poli teologickém (srovnání H. Schella s některými Rábovými názory).

Vlastní vztah starokatolické obce ke vznikající církvi československé je podán za základě náročného výzkumu. Byla vzata v potaz nejen korespondence, ale také monitorování vznikající církve ve starokatolickém tisku v zahraničí, především ve Švýcarsku. Vinš se zabývá i skutečností, že známý přestup pražské Rábovy obce nebyl jednohlasný a vzbudit také protesty. Vinš sleduje například dále i to, jak Rábův přestup ovlivnil tvorbu některých dokumentů ČCS – a konkrétně to dokládá. Pokud jde o ideové spory, líčí autor vše velmi korektně a bez jakýchkoliv konfesních podtextů.

Nemohu se zde zabývat jednotlivostmi, o těch bude jistě hovořit při obhajobě. Práce je po stránce formální skvěle vybavena. Její autor pracoval celkem ve 12 archívech ve 3 zemích prošel všechna důležitá dobová periodika. Pramene a sekundární literaturu uvádí odděleně.

Domnívám se, že nejen obsahem, ale především metodologií práce překračuje běžnou úroveň magisterských prací. V řadě případů jsou výsledky bádání, jím prezentované, v současné době konečné a nebudou-li objeveny nové skutečnosti, nelze je již měnit.

Někdy jsme udiveni, jaké detaily vynesl autor na světlo: například fakt, že F. Loskot sice působil služebně ve starokatolické církvi jen krátce (a ještě bez

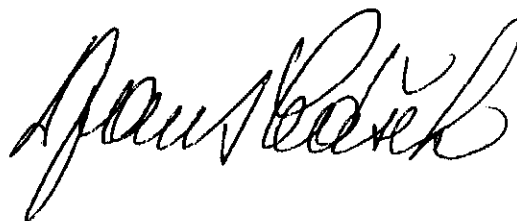
potvrzení státními úřady), ale že po odchodu ze služby zůstal členem starokatolické církve.

Posudek vedoucího není oponentura – má práci doporučit. Ale i kdybych byl oponentem, nenašel bych v práci nic, co by bylo možné kritizovat nebo napadnout. A to i případě, bylo-li by měřítko velmi přísné.

Samozřejmě by autor měl práci publikovat, neboť v řadě věcí, přináší skutečně nové skutečnosti. Jejich publikováním může zamezit nekvalifikovaným příspěvkům na dané téma.

Závěr: Jednoznačně doporučuji přijetí této magisterské práce a její hodnocení známkou výborně. Její úroveň i rozsah odpovídá malému doktorátu.

V Praze, dne 1. září 2008

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Jan Běhák". The signature is written in a cursive, flowing style with some loops and flourishes.